

ששופר

יותר ולכן לזכות לשנה מבורכת ומתוקה.

"דקלה, את שומעת?", היא צילצלה אלי אחרי שבוע וחצי.

"שלושה ימים אחרי הייעוץ הוא הציע לי לנסוע יחד. אני מדברת עכשיו מבית המלון. זה בסדר אם אני אבטל את הפגישה הבאה שלנו?"

"כן, ברור! איזה יופי! תהנו!"

כשהיא הבינה שהלב שלה משדר אליו והוא מגיב בהתאם היא שינתה את ההרגשה ואז גם הלב שלו נפתח כי כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם (משלי כז יט)

קול פשוט שנכנס לנו ישר ללב ומזכיר לנו שעיקר הסיפור זה לא מה אנחנו עושים או אומרים אלא "הקדוש ברוך הוא ליבא בעי, דכתיב וה' יראה ללבב" (סנהדרין קו) השם רוצה את הלב שלנו, את העבודה האמיתית והפנימית.

התקיעה הארוכה - נשמעת לנו כמו הכרזה חגיגית על בוא המלך. היא מרעידה את הלב ומביאה אותנו לרוממות ויראה שמגביהות את ליבינו בדרכי השם כי אנחנו בניו של המלך.

התרועות - נשמעות כמו בכי גונח שמכניע את ליבינו עם הזכרון העוצמתי ב"גילו ברעדה" (תהלים ב, יא) של מעמד סיני וגם הזכרון המטלטל של האיל בעקדת יצחק.

והשברים - מזכירים לנו את השבריריות שלנו. את הריסוק והפירוק, את חוסר האונים ואת התלות המוחלטת בקדוש ברוך הוא שמביא אותנו לחזור בתשובה מעומק הלב.

רק כשנפתח את הלב, את מה שבאמת מניע אותנו, נוכל להתקרב אל השם, להיות טובים

אני לא אומרת כלום ואפילו מברכת אותו לשלום. אז למה הוא מעדיף לצאת עם חברים ולא איתי?"

"נכון שאת לא אומרת, אבל מה את מרגישה?"

"זה ברור... שהוא בעל אנוכי! ולא רואה אותי! וקמצן!"

"את חושבת שהוא לא שומע את הלב שלך??? האמת היא שהדבר היחיד ש'עובד' בין אנשים, זה הלב. אנחנו מרגישים אחד את השני בלי מילה, בטח בעל ואישה. אם תתחילי לחשוב שהוא דווקא בעל נהדר ואוהב את החיים וזה כל כך יפה, אולי הוא ירגיש הלב שלך ויפתח גם את שלו..." סגרנו את הייעוץ והיא קבעה פגישה נוספת לעוד שבועיים."

שמיעת שופר היא עיקר המצווה של ראש השנה.

מה הוא עושה? השופר הוא